

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **L. B.**, zastoupeného Mgr. Michalem Chuchútem, LL. M., advokátem se sídlem nám. Junkových 2772/1, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský soud v Praze**, se sídlem nám. Kinských 234/5, Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu Krajského soudu v Praze na přikázání věci,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 45 A 61/2014 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou ze dne 30. 8. 2014 domáhal ochrany proti nečinnosti Krajského soudu v Praze při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací. Věc měla být podle rozvrhu práce projednána a rozhodnuta senátem Krajského soudu v Praze, soudní oddělení 45 A.

[2] Krajský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Žalobce se žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti Krajského soudu v Praze. Žaloba tedy směřuje proti Krajskému soudu v Praze. Žalobce i žalovaný se vyjádřili, že s návrhem na přikázání věci souhlasí.

[3] Návrh Krajského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je důvodný.

[4] Krajský soud v Praze navrhl postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení platí, že Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Uvedené ustanovení upravuje tzv. delegaci vhodnou, která je podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v těch ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským

soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci.“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 305/2004, www.nssoud.cz).

[5] O takový případ v projednávané věci nejde. Nejvyšší správní soud podotýká, že podstatou projednávaného návrhu na přikázání věci je skutečnost, že žaloba směřuje proti Krajskému soudu v Praze a tento soud je současně správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout. Řešení této procesní situace je upraveno v § 9 odst. 1 s. ř. s., nikoli v § 9 odst. 2 s. ř. s.

[6] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zmiňované ustanovení upravuje případ tzv. nutné delegace, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout jako věcně a místně příslušný soud.

[7] Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70). Vzhledem k tomu, že žaloba směřuje proti Krajskému soudu v Praze a tento soud je současně správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout, lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců tohoto soudu.

[8] Přestože pouhá skutečnost, že žalovaným je krajský soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení č. j. Nad 101/2012 - 18), důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít zejména z toho důvodu, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je otázka nečinnosti Krajského soudu v Praze při vyřizování žalobcovy žádosti o poskytnutí informací (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2012, č. j. Nad 101/2012 - 18, nebo ze dne 18. 12. 2012, č. j. Nad 95/2012 - 6, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud přikázal předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Ačkoli by bylo možné uvažovat o přikázání věci Městskému soudu v Praze, který je geograficky blíže soudu určenému podle zákonných kritérií, Nejvyšší správní soud přihlédl k tomu, že přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem navrhli shodně žalobce i žalovaný, jedná se rovněž o geograficky relativně blízký soud a zároveň o soud v žalobcově bydlišti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. října 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu